

DOMSTOLENS DOM

av den 12 september 2000

i mål C-260/98: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Grekland ⁽¹⁾

(”Fördragsbrott — Artikel 4.5 i sjätte mervärdesskattedirektivet — Tillhandahållande av vägar mot betalning av vägtull — Befrielse från mervärdesskatteplikt — Förordningarna (EEG, Euratom) nr 1552/89 och 1553/89 — Gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt”)

(2000/C 316/19)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J. C. Moitinho de Almeida, referent, L. Sevón och R. Schintgen samt domarna P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm, V. Skouris och F. Macken; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: avdelningsdirektörerna D. Louterman-Hubeau och H. A. Rühl), har den 12 september 2000 avkunnat dom i mål C-260/98: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Goulosis och H. Michard) mot Republiken Grekland (ombud: P. Mylonopoulos och A. Rokofyllou), angående en talan om fastställelse av att Republiken Grekland har åsidosatt sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att i strid med bestämmelserna i artiklarna 2 och 4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) underlåta att belägga de vägtullar som erlagts av användarna som vederlag för den tjänst som består av att motorvägar och andra delar av vägnätet tillhandahålls dem och därigenom undvika att inbeta gemenskapens egna medel jämte upplupen ränta i enlighet med rådets förordningar (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, s. 1, svensk specialutgåva, område I, volym 4, s. 41) och nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt (EGT L 155, s. 9; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 107). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 299, 26.9.1998.

DOMSTOLENS DOM

av den 12 september 2000

i mål C-366/98 (begäran om förhandsavgörande från Cour
d'appel de Lyon): Brottmål mot Yannick Geffroy och
Casino France SNC ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för varor — Nationell lagstiftning om saluföring av en produkt — Beteckning och märkning — Nationell lagstiftning enligt vilken medlemsstatens officiella språk skall användas — Direktiv 79/112/EEG)

(2000/C 316/20)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, referent, och L. Sevón samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet och V. Skouris; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 12 september 2000 avkunnat dom i mål C-366/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Cour d'appel de Lyon (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Yannick Geffroy och Casino France SNC, svarande i skadeståndstalan, angående tolkningen av artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse) och artikel 14 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel (EGT L 33, 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130), i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 93/102/EG av den 16 november 1993 (EGT L 291, s. 14; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 76). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse) och artikel 14 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel, i sin lydelse enligt kommissionens direktiv 93/102/EG av den 16 november 1993, utgör inte hinder för en nationell lagstiftning där det föreskrivs att märkningen av livsmedel och dess närmare utformning inte får vara sådan att den på ett avgörande sätt skulle kunna vilseleda köparen eller konsumenten, i synnerhet om vad som är utmärkande för nämnda livsmedel.